

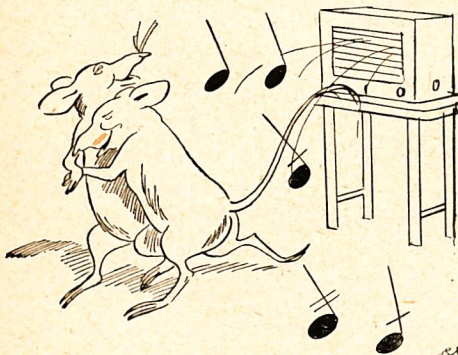

сухи сладки и сланини,
а въ единъ съдранъ чувалъ
бѣше сложенъ кашкавалъ.

Старата добра хазайка
сърбаше си цѣлъ день лайка,
готвѣше чорба отъ лукъ,
лапаше си зеленчукъ.
Жалъ ѝ бѣше да поднася
на софрата си запаса,
та на Коледа самичка
да си хапне баклавичка.

Тѣй презъ коледнитѣ пости
пакостливитѣ ѝ гости
всичко лапахъ юнашки,
гордо вирѣха опашки.
А следъ обѣдитѣ царски,
тѣ приказваха другарски.

—Искамъ музика!—съ въздишка
щомъ рече едната мишка,
мушвахъ се подъ вратата,
спираха до апарата.

Слушаха юнашки пѣсни,
танци, маршове чудесни.
Госпожата стара, бледа,
бѣше малко кжсогледа,
та мишлетата безъ срамъ
до зори седѣха тамъ.

Мишкитѣ веднѣжъ решиха,
въ тая стая толкозъ тиха
пѣсенчица да попѣятъ,
мѣничко да се посмѣятъ,
да си тропнатъ и хорце
отъ душа и отъ сърдце.

Решиха го—бързо стана
и запѣха на тавана.
Въ този мигъ съседска котка
долу правѣше разходка.
Спрѣ се тя, па бързо скочи
върху каменнитѣ плочи
и погледна къмъ корнизъ.
Лакомо се тя облиза.
И презъ счупения джамъ
бързо се намѣри тамъ.

Дълго гледа веселбата
на тавана въ одаята.

После само съ единъ скокъ
отъ прозореца високъ,
тя ги сграби и ги схруска.
Следъ богатъ закуски
котката си пакъ заскита
хемъ доволна, хемъ честита.

Госпожата стара, бледа
цѣлъ день дрѣмѣше — и гледа —
че остана съ тия пости
само кожица и кости.